

Húsz éve jelent meg az első Szarvasi Krónika

A Krónika krónikája

(folytatás az I. oldalról)

A folytatás mellett döntöttek – mondta –, s megtalálták az új felelős szerkesztőt is dr. Kutas Ferenc személyében, aki azóta is ezen a poszton jegyzi a Szarvasi Krónikát.

Azok a szép napok címmel szerkesztői vallomások következtek, mit is jelent a Szarvasi Krónika azoknak, akik készítettek/készítik? Dr. Kutas Ferenc, Stafira Sándor, Vaszkor Pál, dr. Búzás László, dr. Marjay Gyula, dr. Molitorisz Pál, dr. Reszkető Péter, dr. Lipcsei Imre szavai nyomán rajzolódt ki az az elkötelezettség, amivel a mindenkori szerkesztők a helytörténeti és közművelődési folyóiratot készítették, készítik.

Dr. Demeter László kuratóriumi elnök azzal a kijelentéssel tisztelgett az alapítók, a már eltávozottak és még élő szerkesztők előtt, hogy Szarvas bizony szegényebb lenne, ha nem lenne Krónika. Külön köszönte dr. Kutas Ferencnek, hogy az alapító felelős szerkesztőt követően,

immár két évtizede tartja össze ezt a társaságot, vezeti a szerkesztőséget. Annak a gondolatának is hangot adott Demeter László, hogy ideje lenne egy új

egy ilyen mű létrehozásához.

Miután dr. Kutas Ferenc szarvasi nyomán bepillantott a közönség a Krónika elkészültének műhelytitkaiba is, a 22.

Szarvas monográfiát is kiadni, hiszen a legutolsó ilyen mű megjelenése óta majd' ötven év telt már el, s a Krónika szerkesztőségében szinte minden adott

szám kedvcsinálójaként a rovatokat mutatták be a szerkesztők: a „Jelenidőben”-t dr. Búzás László, az „Iskolatörténet”-et Kohut Andrásné, a „Múltun-

kat idézve” címűt dr. Molitorisz Pál, „A szarvasi zsidók a 20. században” címűt dr. Lipcsei Imre, az „In memoriam”-ot dr. Marjay Gyula, a „Szemle” rovatot dr. Reszkető Péter, a „Szarvason történt”-et pedig K. Szarka Judit. Így a kötet végére érve, meghallgathattuk, amit a klasszikusok erre az évre üzennek a Szarvasi Krónika által, Kutas Virág tolmácsolta Ady Endre Nekünk Mohács kell című versét.

Az ünnepi könyvbemutató játékkal ért véget, a hangfelvételtől hallható beszélgetésszettek szereplőit kellett megfejteni a közönségnek, akik ezen teljesítményükkel a legfrissebb Szarvasi Krónika egy-egy példányát nyerték meg. **T.L.**

A Szarvasi Krónika 22. száma megvásárolható a könyvesboltokban, a Városi Könyvtárban, a Tessedik Múzeumban, a Polgármesteri Hivatal portáján és a DEBI ÁBC-ben.

„Szeressük ki egymásból a jót” (Böjte Csaba)

Tanulmányút Erdélyben III.

Az Emberöltő Alapítvány határon átvélt programjának köszönhetően sikeresen befejeződött a harmadik Erdélybe látogató csoport szakmai útja. Ezen az úton a kistérségi családsegítő és gyermekjóléti szolgálatok munkatársai vettek részt. Ők azok, akik áldozatos munkájukkal segítettek az elmúlt két évben a segélyszállítmányok előkészítését.

A szakmai tanulmányút alakalmával látogatást tettünk a Hargita Megyei Gyámhivatali Központban, ahol nagy szeretettel fogadtak bennünket. Tájékoztunk az ottani gyermekvédelmi ellátórendszerrel és annak működését biztosító törvényekről, jogszabályokról. Meglepődve tapasztaltuk, hogy a két ország közötti intézményrendszer mennyire eltérő, más-hová helyezik a súlypontot, mások a prioritások. Amíg nálunk az alapellátás keretében történő családgondozáson van a hangsúly, kiemelve a prevenciót, addig nálunk ez még csak elméleti síkon valósul meg, nincsenek

megteremtve az ehhez szükséges feltételek. Nincs államilag fenntartott bölcsőde, napközi, ezt a civil szervezetek vállalják magukra. Jártunk az egyik

csíkszeredai blokkházas lakóotthonban, ami a szakellátás egyik formája, itt az árva, elhagyott, rossz szociális körülmények között élő gyermekek megfelelő, családiás körülmé-

nyek között élhetnek. Egy német, alapítványi segítséggel fenntartott lakóotthont is megcsodálhattunk Csíkszépvízen, amelyhez foghatót, még tőlünk

ménynek a híres magyar Gyárfás kúria ad otthont, melyben a legenda szerint Petőfi Sándor az utolsó éjszakáját töltötte. Az intézmény szociális munkása körbevezetett bennünket az épületben, bemutatva a gyermekek mindennapjait.

Utunk során a csoportnak lehetősége nyílt történelmi jelentőségű helyszínek megtekintésére, valamint világtól elzárt székelyfalvak lakóival (elsősorban magyarokkal) való találkozáásra, amely mély nyomot hagyott mindenkiben. Az Erdélyben töltött napok rengeteg új élménnyel gazdagították csapatunkat, melyek feledtették a szürke hétköznapiakat.

Köszönjük az Emberöltő Alapítványnak, hogy lehetővé tette számunkra ezt a tartalmas szakmai utat.

nyugatabbra is nehezen találhatunk.

A napunkat a székelykeresztúri súlyosan fogyatékos gyermekeket ellátó otthon meglátogatásával zártuk. Az intéz-

„Mikor fogunk már összefogni? Mikor mondunk már egy nagyot, Mi, elnyomottak, összetörték, Magyarok és nem-magyarok?”

(Ady Endre)

A kistérségi családgondozók